

ЧАСОПИС ЗА ЦЕЛУ ПОРОДИЦУ

Мана

БРОЈ 1/2023.

Две врсте истине

**Опасност на видику
мења приоритете**

Изабраћу Исуса, поново и поново, увек!

Видео сам Исуса

Видео сам Исуса пре недељу дана у фармеркама и старој кошуљи, нешто је поправљао сам на крову куће. На тренутак ми се учинило да је то један од чланова наше цркве, али био је то Исус, препознао сам га по осмеху.

Видео сам Исуса у недељу у цркви, није викао нити користио непознате речи, али видело се да верује у оно што говори. На тренутак је изгледао као наш проповедник, али био је то Исус, препознао сам га по Његовој Речи.

Опет сам видео Исуса јуче, посетио је болесног пријатеља у болници. Заједно су се тихо молили. На тренутак је подсетио на брата Јована, али био је то Исус, препознао сам га по начину на који моли.

Јутрос сам видео Исуса у нашој кухињи како нешто ради. На тренутак је изгледао као моја мајка која припрема ручак за мене, али био је то Исус, осетио сам љубав из срца.

Свугде видим Исуса, када храни гладне, моли за болесне, када помаже бескућницима и путницима показује пут. И само на тренутак ми се учини да је то неко кога познајем, али увек је то Исус, препознајем га по томе како људима служи.

Ову песму је написао
једанаестогодишњи

**Самер Вотерс
(Summer Waters)**

уводна реч

Поштовани читаоци,

У вашим рукама се налази први број часописа „Мана“ (Manna) на српском језику. Радује ме ако сте самовољно одлучили да завирите у ове странице, али исто тако ме радује ако вам се часопис случајно нашао у рукама, јер знам да са Богом нема случајности. Ако вас нешто привлачи и подстиче на читање, то указује да у срцу постоји жеља и трагање за Богом. Зато дозволите Богу који је инспирисао ове редове да проговори лично вашим срцима, за ваше ситуације, вашим животима. „*Јер је реч Божија жива и делотворна, оштрија од сваког мача са две оштрице, па продире чак до одвајања душе од духа и зглобова од сржи, и суди о жељама и намерама срца*“ (Јеврејима 4:12).

Када Бог проговори, ствари се дешавају. На Његову реч, ситуације се мењају. Али, некада, највише од свега нам је потребна промена сопственог срца. Ако дозволимо да Бог дотакне наше срце Његовом речју, оно ће бити другачије, бићемо промењени, наши ставови ће бити промењени. На боље. Јер у Светом писму је записано: „*Даћу вам ново срце и нови дух ћу ставити у вас. Одстранићу камено срце из вашег тела и даћу вам срце од меса... Ви ћете ми бити народ, а ја ћу вам бити Бог*“ (Књига пророка Језекиља 36:26,28).

Нека Вам Господ подари свој мир, који превазилази сваки људски разум и сачува ваша срца и ваше мисли.

Јана Захорец

Одговорни уредник

мана

Хришћански часопис „Мана“ се дели бесплатно, а финансира се добровољним прилозима. Садржи чланке, сведочанства, извештаје и саопштења.

Издаје: Удружење за промоцију хришћанских вредности „Мана“ (Manna)

Адреса редакције: „Мана“ (Manna), Радничка 23, 21472 Кулпин, Србија.

Е-мејл: casopis.manna@gmail.com
Банковни рачун: 160-930303-51
Banka Intesa a.d.

Одговорни уредник: Јана Захорец
Технички редактор: Ален Каћански
Лектура: Ивана Митић

Чланови редакције: Владимир Червећи, Јана Захорец, Ана Ширка, Ана Пинтир, Владимир Струхар, Ален Каћански, Владислав Ширка, Роберт Мамојка, Кристина Мамојка, Давид Мамојка.

Дистрибуција за Србију: Себастијан Червећи, мобилни: 065/890-06-15, е-мејл: sebastian.cervenji@gmail.com

Припрема и штампа: Ширкапринт, Падина, Новембар 2023.

www.manna.org.rs

САДРЖАЈ

РЕЧИМА

ПРОПОВЕДНИКА

4 Две врсте истине

5 Крст

6 Опасност на видуку мења приоритете

СВЕДОЧАНСТВА

8 Моје сведочанство, моја прича

10 Вожији додир

11 Изабраћу Исуса

ХРИШЋАНСКА

ПОРОДИЦА

12 Породица са хришћанског аспекта

ЗАМИСЛИМО СЕ

14 Зар таквог човека неко треба да следи?

16 Извини, верни мој пријатељу

ИЗМЕЂУ ОСТАЛОГ

15 Како бирати пријатеље?

АКТУЕЛНО

18 Хришћански центар „Светионик“

Две врсте истине

Да ли је могуће да нешто буде истина „за тебе, али не и за мене?“

Једног дана, не тако давно, причао сам са студентом о хришћанству у амфитеатру универзитета. Био је бистар, интелигентан и могу рећи да се разумео у науку и филозофију.

„Хришћанство је добро за Вас, али не и за мене,“ рекао је. „Мислим да би требало да верујете у оно што Вас чини срећним и пружа вам мир.“
„У вези са тим би могао бити у праву,“ рекао сам. „Нисам ту да бих те хранио својим ставовима. Једино ми дозволи да ти кажем неколико мисли, да видим шта ти о њима мислиш.“

„Познајемо две врсте истине,“ рекао сам. „Имамо став или преференцу: волим чоколадни сладолед. Неки људи воле чоколадни укус. Други више воле укус ваниле. Неки се специјализују за књиговодство, неки за шпански језик.“

„Постоји друга врста истине: научна истина, као што је гравитација, која функционише, веровао ти томе, или не. Пре објављивања гравитације, јабуке су увек падале на земљу, зар не?“

„Тако је,“ сложио се.

„Данас, већина људи мисли да је побожност на истом нивоу са ставовима,“ наставио сам. „Слично као омиљени укус сладоледа, али Библија указује да је духовна истина далеко комплекснија од закона гравитације. То је истина, веровао ти то, или не.“

„Поставља се даље питање, да ли је Библија истинита, или није,“ рекао сам. „Следећа мисао је: Библија говори да нас грех одваја од Бога, а једини пут којим је овај проблем решив, јесте кроз Исуса Христа.“

„Можеш да верујеш чему год желиш,“ рекао сам. „Нисам ту зато да бих те присиљавао да верујеш мом путу... Али, ако си ти у праву, а ја не, ништа не губим. Када умрем једноставно ћу се претворити у прах.“

Но, ако сам ја у праву, а ти си преварен, мимо истине, могао би вечност провести одвојен од Бога. Није ли то вредно макар преиспитивања?“

Могу рећи да је почео о томе да размишља. Многим људима се не допада помисао да је хришћанство једини пут до неба. Звучи то охоло. Но, углавном закључујем да ови демотивисани људи осете да је то једноставно погрешно схваћено. Када је Исус рекао „Ја сам пут, истина и живот,“ није то говорио да би се хвалисао и говорио „Ја сам најбољи. Једино онај који мене следи ће доћи у небо.“ Било би сличније оваквом ставу: „Кроз Гранд Кањон води само један пут - не можеш га прескочити, не можеш га препешачити, нити проћи аутом. Мораш сести у хеликоптер.“ Суштина проблема је у постојању једног јединог решења. Због наших греха немогуће је доћи Богу. Ако се трудимо да Божју наклоност стекнемо нашим „добрим“ животом, нећемо се помаћи. Ако се трудимо да будемо побожни, како бисмо дошли Богу, уповаћемо се. Но, Бог нас досеже кроз Исуса Христа. Исус Христ је дошао да би нам било опроштено, да бисмо изградили однос с Њим. Ми можемо да покушамо да дођемо Богу побожним трудом и чинећи добра дела, али Исус је рекао да то тако не функционише. Исус није рекао само да „Нико неће доћи к Оцу, осим кроз мене,“ него је још рекао и да „Ко слуша моје речи и верује ономе који ме је послао, има вечни живот и не иде на суд, него је прешао из смрти у живот.“

Када би данас постојали и други људи који су богови, мислим да би било и других путева како доћи до неба. Но, Исус је једина особа у историји за коју знам да испуњава критеријуме пута између Бога и човека.

Извор: интернет

Крст

О крсту се много говорило, писало, а било је и проповеди са проповедаонице. Постао је знак за хришћанство. Многи носе симбол крста око врата. Можда тиме желе да докажу да су хришћани. Постоје многе теорије о крсту, а чак постоје и хришћанске групе које негирају крст, и говоре да је Исус био прикован за стуб. Стари завет не говори ништа о крсту. Казна за грешнике у Старом завету је била каменовање. У време када је Исус био на земљи, владали су римски закони. То, међутим, није одговарало Јеврејима који су чекали ослобођење. Али у случају Исуса била је искоришћена управо та прилика. Римљани су примењивали казну распећа код убица и побуњеника против власти.

Постоји један моменат у Библији записан у Марковом јеванђељу 15:21, када је Исус носио крст. Његово тело је већ било без снаге, па су натерали неког Симона из Кирина да заједно са Њим носи крст. Људи су посматрали, али се нико није усудио да му помогне, иако је Он помагао многим. Симон из Кирина је за то био награђен, јер се спомиње да су његови синови учествовали у цркви. Бог не заборавља добро дело које учинимо Његовим светима.

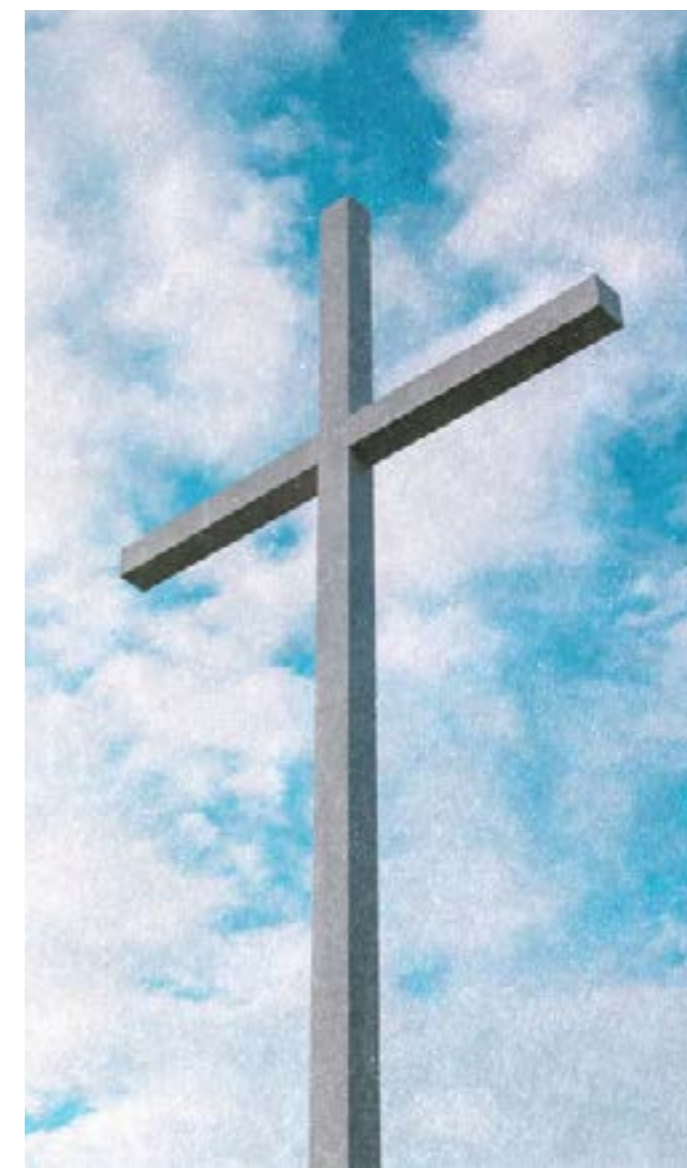
За време Исуса крст је био нешто као презир, готово клетва, док је од трећег века постао симбол хришћанства, готово идол, и има то исто значење и данас.

Схватам зашто је Бог сахранио Мојсија и до дан данас је место Мојсијевог гроба непознато. Израел би до данас одлазио на његов гроб и од тога би направио идола. Управо због тога се сотона свађао за Мојсијево тело, јер је и њему била ова тајна сакривена (Јудина посланица 1:9).

Крст у духовном смислу значи умирање нашег Ја и оживљење Божијег карактера, а то је смисао крста. Исус је рекао: „Ко хоће да иде за мном нека се одрече себе и узме крст свој и иде за мном.“ (Лука 9:23)

Није довољно бити површан хришћанин, него прави Исусов ученик.

Јан Мамојка

Опасност на видику мења приоритете

Римљанима 12:1-2

„Зато вас заклинаем, браћо, милосрђем Божјим, да принесете себе Богу као живу жртву, посвећену и Богу угодно, да то буде ваша духовна служба Богу. Не прилагођавајте се овоме свету, него се преображавајте обнављањем свога ума, да бисте могли да просудите шта је Божја воља, шта је добро, угодно и савришено.“

У Шведској, у Стокхолму, направили су нову подморницу. Тестирали су је и урадили све што је било потребно и коначно је дошло време теста са целом посадом. Посада се укрцала у подморницу, сваки члан је заузео своје место. Затворили су улазна врата и стартовали пуни ентузијазма. Како то обично бива, прво су започели са понирањем подморнице. Све је функционисало. Када су покушали да изроне подморницу, закључили су да нешто није у реду. У почетку то нису схватили озбиљно, али како су се аларми један за другим укључивали, а мерни инструменти показивали да све време залазе дубље и дубље у море, напетост у посади је расла из секунде у секунду. Урадили су све што је било потребно, али ништа није помогло.

Никоме од посаде није требало објашњавати куда то води. Сви су били потпуно свесни да су све ближи тренутку када ће подморница под дејством притиска експлодирати, и свесни да гледају смрти у очи. Седели су у потпуној тишини. Нико ни реч није проговорио. Нико никоме ништа није замерао. Нико није марио за себе. Нико никоме није завидео. Нико никога није потцењивао. Нико се ничим није хвалио. Чуо се само звук сирене.

У тој тишини један члан посаде је устао и проговорио: „Колеге, када је већ евидентно да ћемо погинути, хајде да умремо као хришћани“ и дао је предлог да се моле. Посада је била сагласна и почели су се молити.

Овакав след догађаја је често и наша реалност. Другоразредним стварима дајемо предност, а оне са приоритетом стављамо на друго место. Док уживамо у погодностима, битно нам је да добијемо „веће парче колача“. Битно нам је шта ће за нас рећи људи, ако свој живот у потпуности подредимо Библији. Желимо све да постигнемо линијом мањег отпора. Али, када сазнамо да не можемо избећи опасност, некима од нас се мењају приоритети. Тада оне другоразредне ствари заузимају своје друго место. То су углавном они који схвате своју беспомоћност. Они, који када схвате ситуацију, и да немају контролу над њом, схватају да им је потребна помоћ!

У књизи Откривења Господ Исус је рекао следеће: *„Ево долазим брзо, и носим плату са собом, да платим свакоме по његовим делима.“* (Откривење 22:12) То је дан, о којем је апостол Петар записао: *„Јер дан Господњи ће доћи као лопов, и тада ће небеса са силном буком нестати и небеске силе бити огњем уништене, а земља са свим што је на њој бити опустошена.“* (2.Петрова 3:10)

Свет је као та шведска подморница, која нон-стоп понире све дубље и дубље. Понеки су то већ схватили и „умирили се“ како би чули Онога који долази са платом. Није их срамота, нити је оптерећење за њих, да уреде свој живот по Библији. Њима није тешко савити своја колена у молитви Богу.

Остали су и даље убеђени да ће успети подморницу да изроне, и не примећују да у томе уопште не успевају.

У тој шведској подморници, у време молитве, један члан се присетио у чему је проблем, и када су тај проблем решили, подморница је почела да израња. Свет, на жалост, има превише откривених и неоткривених проблема, који га непрекидно потапају и притискају до тачке „експлозије“. Зашто не би дочекао ову тачку као хришћанин?

Мартин Ширка

Моје сведочанство, моја прича

Поштовани пријатељи, драга браћо и сестре, Одлучио сам да са вама поделим сведочанство из два раздобља свог живота. Прво је моје време проведено без Господа, а потом и мој живот који је на славу Господа, обогаћен Богом.

Моје име је Стеван Бојанић, имам 28 година и рођен сам у Сомбору. Као дете нисам веровао у Бога, заправо нисам био сигуран у шта ја тачно верујем. Мој живот као детета био је јако мучан, тежак, напоран, а највише болан. Наиме, моја мајка се бавила окултизмом и сваки пут ја сам био жртвено жагње за њене обреде. Тако да ме је често водила на гробље и везивала око дрвета и ту бих проводио два-три дана, добио бих воду и храну у две чиније као куче. Јако сам се плашио, дозивао сам Бога и молио да ме избави из невоље, муке у којој се налазим, али одговара није било, бар сам ја тада тако мислио. Ово је био најблажи вид казне за мене. Као мали, тачније од седме до дванаесте године мог живота, мајка ме је терала и на просјачење. Ако не бих кући донео новац, она би ме тукла толико јако да сам је молио да ме одведе и веже за дрво на гробље. Убрзо, оваква казна, то везивање, за мене је постало благослов јер је било најбезболније. Све ово време сам се питао, ако Бог постоји, зашто допушта да ми се ово дешава? Сви ови догађаји су ме све више и више одвајали од тога да икад признам Христа за Спаситеља.

У петнаестој години живота моји болови су се почели још више повећавати, почеле су да се дешавају ствари за које сам мислио да ниједан родитељ не може да учини. Узрок је била мајка, коју никад нисам мрзео, што је и мени самом било веома чудно, али моје срце просто није могло да је мрзи.

Питате се шта се то сад дешавало? Када сам постао тинејџер, мајка ме је почела резати како би моју крв приносила за своје ритуале. Не могу вам описати бол коју сам тада осећао! Након пар месеци сам донео одлуку, са петнаест и по година одлучио сам да ћу починити самоубиство. Кренуо сам улицом и зарекао се да ћу се бацити под први ауто који ће наићи, али десило се нешто веома чудно. Два сата сам стајао на иначе врло прометној улици и ниједан ауто за то време није прошао поред мене. Након два сата чекања сам одлучио да одем кући и обесим се. Али када сам стигао кући, затекао сам стравичан приказ, видео сам мајку како лежи на поду. Језа ме пролази и сада када помислим на то, а тек тада нисам знао шта да мислим. Помислио сам, након што ми је мајка умрла, да ће сада сви моји проблеми нестати.

Али, после само пола године газдарица је одлучила да ме избаци из стана и од тог тренутка следећих десет година мог живота, ја сам постао и остао, бескућник. Током мог боравка на улици радио сам разне послове, највише као роштиљ мајстор, али када би власници сазнали да сам на улици, одмах би ме пустили. Тако да сам се опет нашао у проблему за који нисам знао како да решим. Поново сам дошао на идеју да се убијем, али овај пут сам одлучио да пре тога видим да ли Бог заиста постоји. Пошто ми за ових десет година проведених на улици ништа није фалило, нисам био болестан, никад нисам био животну угрожен. Тако сам ипак веровао да нешто постоји. Одлучио сам и рекао следеће: „Госпode, ја сад идем да се убијем, а ти ако заиста постојиш спречи овај чин, али спречи га тако да више не морам бити у болном животу, већ у твојој милости.“

Устао сам и кренуо према Петроварадинској тврђави. На путу сам срео један пар, Данијела и Мартину, који су променили мој живот. Зауоставили су ме и почели причати о Богу. Ја сам их мирно саслушао, узео летак и отишао према мосту, опкорачио сам мост и био спреман да скочим. У том тренутку је неки глас проговорио: „Чекај, иди на тај састанак, тамо је твој спас. Имаш своју вољу, али знај да је Господ чуо твоју молитву јутрос и смисловао се. Све што треба јесте да живиш!“ Тако нека је слава Господу, Он је почео да делује у мом животу. Врагио сам се на клупу где сам био и тамо ме је чекало 350 евра и новине са заокруженим огласом за стан, назвао сам оглас за стан и он је износио 120 евра + депозит и 60 евра за рачуне. Халелуја, Господ је милостив, вечна слава припада Господу!

Затим сам отишао на састанак у Хришћански центар „Светионик“, потом на други, па на трећи, а ти састанци су почели да утичу на мене, почео сам да се мењам. Пошто сам у прошлости имао недозвољене радње – крађе, одједном ми је прорадила савест, па сам се пријавио у полицији и сада сам на издржавању своје казне. Недуго након ових догађаја, 9. априла 2023. године сам крштен у води и испуњен Светим Духом у поменутој цркви. Слава Господу, Господ и дан-данас ради у мом животу и доживео сам разна сведочанства са Исусом и знам да је жив.

Такође, Господ ме употребљава и овде у затвору где тренутно служим седморици људи који су ту заједно са мном. Делим са њима оно што је Исус урадио у мом животу. Сваког петка организујемо заједничко окупљање – службу на разне теме, такође имамо дане за читање Светог писма, дан за студирање књиге „Сврха живота“, и дан за слободну расправу.

Господ је мени показао да постоји, а ја сам га прихватио и много ми је лепо са мојим Спаситељем. Осећам се сигурно, заштићено од ђавола. Ђаво и даље искушава, лично сам кроз много искушења прошао, али једино што ђаво може пронаћи јесте баријера на којој пише: СТОП, ОВДЕ ХРИСТ ВЛАДА! Господ је сада моја стена живота и Њега нико не може да помери, јер сам Њему препустио свој живот. Хтео бих да завршим ово сведочанство са молитвом: „Госпode, хвала ти што си ми улeпшао живот. Хвала ти на сваком јутру које ми дајеш да устанем са Тобом. Хвала за свако вече које ми дајеш да легнем са Тобом. Госпode, ако данас нисам ништа друго урадио за Тебе, покажи ми како да волим Тебе и све људе око мене. Амен.“

Надам се да ће ово сведочанство бити свима вама на охрабрење. Такође се надам да ће Господ доживети славу кроз ово сведочанство.

Стеван Бојанић

Божији додир

Бог је добар према свима који га траже. У највећим кушњама сам доживела Божији дотицај. Мој старији син је доживео несрећу у којој је задобио преломе обе ноге, три кичмена пршљена и повреду главе. Више пута је био оперисан, у току короне, те су се процедуре за операцију споро одвијале. Мој супруг је био у Словачкој и ретко је долазио кући. Само пар пута је дошао. С моје стране је било потребно да будем апсолутна подршка свом сину, док се у мени све распадало. Доктор ми је саопштио: „Госпођо, ваш син је имао среће, сам Бог га је сачувао!“ Једна нога му је била захваћена гангреном, те су ми рекли да ће морати да је ампутирају. Требало је сина психички припремити за све ово. Била сам потпуно сломљена и ходајући по дворишту викала сам Богу зашто ми се све ово дешава?!

Тада ме је дугогодишња пријатељица позвала у цркву речима: „Дођи да се молимо за твог сина“. У почетку сам се противила, али она је упорно говорила да немам шта да изгубим. Тада сам отишла. После проповеди је почела молитва и изјавили су да ће се молити и за мог сина. Изненадило ме је што се људи које не познајем моле за нас. Пастор је ишао од једног до другог и полагао руке на људе. Када је дошао ред на мене, било ми је непријатно и само сам слегла раменима. Пастор је то вероватно приметио, те после кратке молитве кренуо даље. Сећам се да је цитирао стих: „*Што год затражите у моје име, ја ћу то учинити*“ (Јован 14:14).

Још је додао да отворимо своја срца и кажемо Богу све. Одједном сам горко заплакала: „Мој Боже, ти знаш колико ће ми бити тешко да гледам сина као инвалида. Молим те опрости ми моје грехе, опрости и њему. Не дозволи да остане без ноге, још је млад!“ Тог тренутка нисам чула друге како се моле, имала сам осећај да сам сама.

Поново сам осећала руку на рамену. Погледала сам око себе, али никога није било поред мене. Плакала сам и смејала се истовремено, глас ми је подрхтавао, цело тело ми се тресло. Додир те руке је био пријатан и пун топлине. Нисам знала шта се дешава. Моја пријатељица је мислила да ме хвата паника, али када сам јој шапнула шта осећам, рекла је: „Тебе је Бог дотакао.“

Када смо се разилазили, сви су се љубазно поздрављали. Једна жена ме је питала да ли ћу поново доћи. Одговорила сам: „Нико ме неће спречити да дођем!“ Била сам потпуно сигурна да сам пронашла Бога, да ме је Он пригрлио и зато сам му захвална. „*А ви ћете ме призивати, долазићете да ми се молите а ја ћу вас услишити. Тражићете ме и пронаћи ћете ме, јер ћете ме тражити свим својим срцем!*“ (Јеремија 29:12-13)

Убрзо после тога, појавио се доктор који је оперисао мог сина без ампутирања ноге, јер није било потребно. Гангрена је нестала. Мој син данас хода и ради. Бог му је дао нову шансу за живот. Бог је дотакао моје срце и видео шта мислим и шта осећам. Схватила сам да је уз мене и да ме полако мења. Више нисам била депресивна, више не узимам лекове за смирење, не пушим, не оптерећујем се стварима које су ме до тада узнемиравале. Мој небески Отац је уз мене и ја сам постала дете Божије.

Милка Ломен

Изабраћу Исуса, поново и поново, увек!

О, сотоно! Поново се срећемо. Да, познајеш ме, много пута си ми говорио, а ја сам те слушала. Али хајдемо овај пут да заменимо улоге. Овог пута ћу ја говорити - а ти ћеш слушати! Желим да ти кажем неколико ствари, да то појаснимо једном заувек.

Мислио си да ме можеш победити. Надао си се да ћеш ме имати за себе. Покушао си многе ствари у мом животу. Покушао си са разочарањем, депресијом, болем, болешћу, па чак и смрћу. Послао си смрт у мој живот, и то не само једном, већ три пута. И схватам, ако неко жели да задобије пажњу, покушаће да уради све како би је задобио. Али, погоди!

Ја знам да је победа испред мене! Морам да ти кажем, одабрао си погрешну особу!

Чини ми се, да си заборавио једну ствар – број три није број губитка. У ствари, то је број победе! Сећаш се човека по имену Исус? Наравно да се сећаш. Па то је, заправо, твој највећи непријатељ.

Али, знаш шта, тај исти Исус је мој највећи Пријатељ! Ти си покушао убедити Њега да се поклати пред тобом, три пута. И шта се десило? Ниси успео! Али, то ти није било довољно, па си покушао са нечим снажнијим. Послао си смрт у Његов живот. Убио си га. Исус је био у гробу три дана, али после тога те је опет поразио и устао из мртвих. Говорим ти ово зато што знам, ако си то урадио Њему, наравно да ћеш то радити и мени, јер је Он мој најбољи Пријатељ. Али знам још једну ствар! Ако се победа десила у Његовом животу, победа ће се десити и у мом животу!

После три смрти у мом животу, ја знам да је Исус тебе поразио. А моја победа је близу, у то чврсто верујем! Мислио си да ћеш од мене направити губитницу. Али, једини који је у свему овоме изгубио у ствари си ти! Мислио си да ћу одабрати да ти служим, и да ћу са тобом имати живот изобиља. Опет погрешно! Радије бирам живот са тешкоћама и тестовима, али са Исусом, него живот уживања са тобом. Јер једина ствар коју ми ти можеш дати јесте пораз. Али Исус, о, Исус ми је дао победу над мојим страхом, над мојим неуспесима, над мојим безнадежним околностима, над мојом болешћу. И данас ти кажем, склони се од мене!

Никад се нећу поклонити пред тобом. Изабраћу Исуса, поново и поново, увек! Можеш покушати твоје најбоље у мом животу, ионако ће Исус увек бити број један за мене. Не заборави да ће и Исус покушавати Његово најбоље у мом животу, а Његово најбоље је увек боље него твоје најбоље.

Ниси успео у мом животу, изгубио си! И желела сам да то знаш, сотоно!

Кристина Мамојка

Породица са библијског аспекта

Више него у прошлим временима, данас нам је потребно да чујемо и да знамо о породици као основној ћелији заједнице, о њеном здрављу, развоју и положају. Ово је опасно време и погубно за породицу - онакву, како ју је Бог створио у свом предивном, савршеном плану. Схватања породице и ставови о њој су веома различити. Варирају од незаинтересованости, непоштовања, исмевања, па чак до болесних схватања, да брак може бити састављен од партнера истог пола. Данас, више него икад пре, морамо да заступимо исправну, здраву породицу, засновану на хришћанским вредностима. Подићи свој глас и борити се за њену част, положај и сврху коју јој је Бог одредио, поготово у овим опасним временима, када се сотона труди да стави породицу на дно лествице друштвених вредности, омаловажи је, па чак и уништи породицу онакву какву је Бог испланирао. Ставови који ће бити наведени у овој теми о породици, засновани су на одељцима и принципима Светог писма. Сматрам да су само библијски принципи делотворни и исправни за васпитавање хришћанске породице. Можда ће се неке чинити да су ови принципи застарели и да се не могу применити у данашње модерно доба, али верујемо да су Божији принципи употребљиви за свако доба, јер Бог се не мења, нити се мењају Његови ставови и принципи.

Брак

Брак је према важности други однос по реду у животу једног верника. Први и најважнији је однос са Богом. Однос човека и Бога има највеће значење, јер овај однос надвисује време и снажно делује на све остале односе. У брачној заједници, у којој су муж и жена искрени следбеници Исуса Христа, Божији план ће бити испуњен, а то је да коначан циљ није само добар брак, него да заједно могу за Божје краљевство

урадити много више него кад би били сами. Дитрих Бонхофер је у затвору написао проповед за венчање своје нећаке: „Брак је много више од ваше међусобне љубави. Има веће достојанство и моћ, јер брак је света Божија установа, којом жели да сачува људе до краја времена. У својој љубави видите себе саме на свету, а у браку сте део ланца генерација, којима Бог дозвољава да настану и прођу у Његову славу, и које зове у своје краљевство. Иако у својој љубави видите само небо сопствене среће, браком сте постављени одговорно пред Богом и људима. И мада ваша љубав припада само вама лично, брак је нешто изнад личног, то је стање, служба, послање. Бог жели да кроз вас засија на овој земљи из небеске реалности...“

У хришћанству улога мужа и жене је да представе модел јединства између Христа и цркве овде на земљи. То је модел личног жртвовања, оданости и верности. Иако је црква више установа него породица, ипак није могуће градити цркву без посвећеног породичног живота. Кроз живот хришћанске породице треба да буде очигледно како црква расте и тежи ка савршености. Због тога хришћанска породица не постоји сама за себе. Створена је за Божију славу и част. Породица припада Богу. Он је створио породицу и Он одређује њену унутрашњу структуру. Он је породици дао циљ и улоге. Он је уредио да муж и жена могу да живе заједно. То је за Божије сврхе. Заједно постају део Божијег плана. Домаћинство које заједно оснивају је Божије домаћинство. По Његовој вољи деца постају део породице. Тако да, то није наш брак, него Његов брак. Није наш дом, него Његов дом. Наша деца не припадају нама, припадају Богу. Наша породица није наша, него Божија породица... Ако је Исус заиста Господар наше породице, Његов утицај ћемо осећати у сваком аспекту нашег живота.

Брачни завет и љубав

Када говоримо о библијском браку, мислимо искључиво само на брак између мужа и жене. Овакав брак је створио Бог, како би представио вечни савез између Христа и цркве. Апостол Павле је у посланици Ефесцима 5: 31-32 написао: „Тога ради оставиће човек оца свог и матер, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно тело. Тајна је ово велика; а ја говорим за Христа и за цркву.“ Из Библије закључујемо да је брак савез између мужа и жене. Онако, како је Христ склопио вечни савез са црквом, супружници би такође требало да изграде трајни брачни савез међусобно. Не привремени савез, док не пронађемо разлог због којег би требало да прекинемо овај брак. То је уговор до краја живота - трајни, непрекидни савез. Брачни савез је изграђен на константној, трајној љубави. Овај израз „трајна љубав“ је преведена старозаветна реч „хесед“, а новозаветна „агапе“.

У Новом завету је описана ова љубав у 1. Посланици Коринћанима 13: 4-8: „Љубав дуго трпи, милокрвна је; љубав не завиди; љубав се не велича, не надима се, не чини шта не ваља, не тражи своје, не срд се, не мисли о злу, не радује се неправди, а радује се истини, све сноси, све верује, свему се нада, све трпи. Љубав никад не престаје.“ Ова љубав није исто што и романтика. Много је дубља. Трајна љубав садржи у себи осећања, али на првом месту она је начин на који гледамо свог брачног партнера и како се према њему понашамо. То је одлука да ћемо се фокусирати на његове позитивне особине, а такође и да ћемо показивати своје дивљење и поштовање према њему. Трајна, константна љубав се не фокусира на партнерове негативне особине. Истина је да често код њега откријемо и ствари које сматрамо негативним, лошим - ми њих не поричемо. Напротив, треба о њима разговарати, али се не треба њима пуно бавити. Када усмеримо пажњу на партнерове позитивне особине, а своје задовољство и дивљење и вербално изразимо, веће су шансе да ће се та особа развијати у исправном смеру. Речи имају велику моћ: када се свом партнеру обраћамо позитивно и охрабрујемо, и сами се осећамо радосно, а такође је и његова љубав према нама јача. Међутим, када говоримо негативне речи о њему, а исто тако и лоше мислимо, падамо у депресију, а и у партнеру се могу појавити лоша осећања према нама. Рушење ових принципа уништило је већ много бракова.

Мало је оних који ће издржати партнерово непрестано осуђивање и нападе на њихову личност. Осуђивање не покреће на побољшање, него пре на одустајање. Тако да је трајна, константна љубав у браку првенствено ствар одлуке. Ми одлучујемо о нашим ставовима према нашем брачном партнеру. Желим да напоменем да љубав о којој говоримо уопште не искључује осећања као што су заљубљеност; силно, топло осећање према свом брачном партнеру; снажну узајамну привлачност, као и сва остала осећања о којима сањају посебно млади људи. Али сада се фокусирамо на овај много дубљи и важнији аспект љубави.

Ана Андрашик

Зар таквог човека неко треба да следи?

Следи Исуса, зато што Га волиш!

Господ Исус Христ је најпосебнији вођа! Водио је начином на који не воде многи, а ипак је постао највећи вођа на свету. Није био леп, није био богат, није био из познате породице, а ипак је постао највећи вођа на свету. Родио се онако како то нико не би пожелео. Родио се у штали, где је непријатан мирис и све је нехигијенско. Нигде није било места за Њега и нико није обраћао пажњу на Њега. Његова мајка је зачела од Светог Духа, што је у људима изазивало додатну сумњу да га следе. Отац му није био посебан свештеник, нити краљ. Могли бисмо рећи да је био просечан човек, можда чак исподпросечан у очима људи.

Зар таквог човека неко треба да следи?

Кад је бирао ученике, одабрао је такве, за које бисмо можда рекли да немају потенцијал да буду посебни апостоли. Један је наплаћивао порез, неки су били рибари, један је био зелот, који би радо срушио римску власт; одабрао је и такве који су се свађали ко је већи, ко има право негде да седи. Боље да је отишао на неки познати факултет и ту одабрао оне који се разумеју у економију, у финансије и вођење, али Он је одабрао оне које већина не би одабрала. Није знао да одабере онако како бисмо ми можда одабрали.

Зар таквог човека неко треба да следи?

Умро је смрћу каквом су умирали најгори – на крсту. Лопови су тако умирали. Ако би га убили у данашње време, ставили би га на електричну столицу, или би му убризгали отров. Апостоли нам пишу да се не стиде због начина на који је умро. Данас би говорили да се не стиде објављивати Христа убијеног на електричној столици, иако је то за људе лудост.

Не желим да омаловажим Христа и Његову жртву, само желим да нам приближим какав је то утисак остављало на људе када је неко рекао да следи оваквог вођу, који се родио тамо где нико не би пожелео да се роди. Одабрао је следбенике какве данас нико не бира (апостол Павле је то назвао „Не много паметних“). Умро је смрћу каквом је било срамотно умрети.

Зар таквог човека неко треба да следи?

Господ Исус Христ је био (и јесте) такав вођа, који није очекивао да га људи следе због тога што се родио на неком посебном месту и у посебној породици, нити због тога што се дружи са светски познатим вођама. Таквог човека који се родио као Христ, који је трпео као Христ, који је имао ученике као Христ, и који наизглед није био посебан – таквог неко следи само зато што га воли.

Ни због чега другог.

Често је говорио, а верујем да још увек говори: „Ако ме волите, заповести моје држите.“ Немојмо га следити само зато што чини чуда. Не само ради спасења. Не због тога што има моћ. Следи га зато што га волиш. Да, Он ће учинити велике ствари у животима оних који га следе, али не за оне који га следе због тих великих ствари, већ за оне који га следе из љубави.

„Петре, волиш ли ме?“ „Господе, Ти знаш...“

Дан Томашик

Како бирати добре пријатеље?

„Исус, видевши њихову веру, рече одузетоме: „Синко, опраштају ти се греси!“ Марко 2:5

У времену када смо превише заузети, а интернет се побринуо да пријатељства и узајамно познавање међу људима досегне што већу међусобну празнину, веома је важно у првом реду имати пријатеље око себе, а још важније имати добре пријатеље. Неке пријатеље не можемо да бирамо (као што су наша рођена браћа и сестре, и браћа и сестре у Христу), а неке можемо (као што су другови из разреда, колеге, комшије). Поред неких људи се осећамо слободно, неки нас развеселе, неки су уз нас само из користи, а неки (ако смо искрени) као да нам желе украсти све добро што је у нама, и испунити то негативношћу према свему што се креће и не креће. Веома је важно ко су наши пријатељи и каквом врстом људи смо окружени. Једна пословица говори: „Реци ми ко су твоји пријатељи, а ја ћу ти рећи ко си ти.“ Важно је ко је твој пријатељ. У књизи Пословица пише да ко ходи с мудрима постаје мудар. Ако желиш да будеш мудар, знаш шта треба да чиниш – ходај са мудрима.

Овај одузети човек о коме Марко пише у другом поглављу није могао да хода. Постоји нешто што треба да нам скрене пажњу.

Имао је четворицу добрих пријатеља, који су га јако волели. Не само да су га носили свугде где је требало да иде, него су били спремни да ураде и немогуће за овог човека. Када је Исус био у Кафарнауму, ова четворица, чија имена нису записана у Писму, пронашла су начин како да свог пријатеља доведу Исусу.

Ово је на неки начин упутство како бирати пријатеље. Прави пријатељ ће те увек довести до Исуса. Често се у животу осећамо као овај одузети човек. У неким областима живота не успемо и то уме да нас парализује, и због тога нам је потребан добар пријатељ, који ће нас довести Исусу. Са друге стране, и ми треба да будемо као ова четворица. Бити добри пријатељи људима око нас.

Људима око нас су потребни пријатељи. Исус нам је оставио пример. Ако следимо Њега, можемо бити добри пријатељи. Не одустајмо од парализованих људи око нас, иако нам некад можда представљају оптерећење, баш као овај одузети човек. Али будимо спремни да учинимо све да их доведемо Исусу, јер ће ту наћи опроштење својих греха, ослобођење и исцељење. Бирај добре пријатеље и буди добар пријатељ.

Давид Мамојка

Извини, верни мој пријатељу

Мој познаник по имену Syzygos, кога многи на целом свету знају, испричао је своје искуство:

Ја сам Syzygos и много сам задовољан собом. Сматрам да сам способан, имам верног пријатеља који ме саветује и штити ме од погрешних одлука. Рећи ћу нешто мало о њему. Где год да се крећем и шта год да радим, он је увек вољан да буде поред мене. Зове се Его. Описаћу вам га. Ушао сам у продавницу, а Его је био тамо са мном. Видео сам да касирка има проблем са једним човеком. Хтео је да купи векну хлеба, али није имао довољно новца. Посегнуо сам у џеп, да му додам суму која је недостајала, али мој пријатељ Его ме је потапшао по рамену речима: „Шта то радиш? Зар не видиш да је тај човек обична ленчуга? Ти се трудиш да зарадиш новац, а сад би их дао овом лењивцу? Чувај своје паре за себе и личне потребе.“ Добро је да имам оваквог пријатеља, који ме посаветује.

Кад сам се шетао са њим тротоаром, одједном је један дечак пролетео поред мене на ролерима великом брзином. У тој брзини ме је ударио, чак сам се заљуљао. Хтео сам да му викнем: „Извини!“ Али мој пријатељ паметно саветује: „Какво извини? Он је направио грешку, не ти. Заслужио је да га мало изгрдиш, можда ће схватити да ти је нанео неправду.“ И тако сам ја употребио свој богат речник псовки, и то толико гласно не би ли ме добро чуо. Нисам стигао да употребим оне најскупље речи, јер је брзо отишао ролерима далеко. Помислио сам како је добро имати таквог пријатеља као што је Его. Понизио бих себе пред несташним дечаком, а то би осрамотило моје достојанство. Нек се зна ко је у праву!

Запослио сам се у веома угледној фирми. Кад сам им рекао шта све знам да радим, одмах су ме примили. Показали су ми моју канцеларију и објаснили су ми шта су моје обавезе. Мој пријатељ је и овамо ишао са мном. Кад је видео да је канцеларија у задњем делу зграде, са прозорима окренутим према суседној згради, одмах је реаговао: „Нећеш ваљда осам сати дневно боравити у оваквом простору? Способнији си за нешто боље. Па знаш ваљда да власник фирме има ниже образовање него ти, заслужио си боље.“ Сео сам, размислио, а пријатељ Его ми је помогао у томе да овај посао одбијем, иако сам могао да зарадим. Мој пријатељ каже: „Нећеш са ваљда понижавати за мало пара, а изгубићеш своје достојанство!“

Схватио сам да је Его у праву. У моменту сам одбио понуду. Још много, много пута ми је помогао мој верни пријатељ. Зарадио бих, помогао бих бескућнику и насмејао се несташном дечаку кад ме је мало ударио, али не, изгубио бих своје достојанство. Хвала ти, верни мој пријатељу!

Нешто страшно се десило приликом сусрета са једним школским колегом по имену Нурерникан. Пружио ми је руку и упитао ме: „Како си? Шта те чини срећним? Кога имаш...?“ Одговарам: „Добро сам. О срећи нисам размишљао. Ко може у ово време бити срећан? Имам једног верног пријатеља, зато ми нико не недостаје. Како си ти?“ – питао сам из учтивости, иако ме то у ствари није много занимало.

„Много сам срећан, имам много драгоцених пријатеља и сложну породицу. Једног верног пријатеља имам и ја.

Увек ми је помогао, нарочито када сам због своје себичности могао да изгубим радост. Он није само мој пријатељ, већ пријатељ многих. Због Њега смо сви Његови пријатељи и узајамни пријатељи. Прелепо се живи, а радост испуњава моје срце. Ако желиш, упознаћу те са Њим, па ће постати и твој пријатељ.“

Упознао ме је са његовим пријатељем. Мој живот је почео добијати нове вредности. Нисам више желео нити могао да будем без Њега. Позвао сам мог пријатеља Ега да иде заједно са мном за Исусом, али одбио је. Морао сам да одлучим на коју ћу страну кренути, са којим пријатељем. Одабрао сам Исуса, а Егу сам викнуо: „Извини, верни мој пријатељу! Идем да покушам нови начин живота са Исусом и Нурерниканом.“

Тако се моје име Syzygos, које у преводу са грчког значи заједно у јарму, у новом друштву променило, и сад се зовем Charis, што значи радост. И тако смо заједно ја - Charis, Нурерникан (у преводу Савршени победник) и наш заједнички пријатељ Исус, у преводу Спаситељ, и многи други по целом свету. Делимо, опраштамо и задовољни смо.

Јан Томашик ст.

Хришћански центар „Светионик“, Нови Сад место за тебе

Изградити снажну локалну цркву није лако. То је дугогодишњи, а понекад и вишегенерацијски процес, али то увек мора бити наш циљ. Појам снажна локална црква не представља савршену цркву односно људе у њој, нити цркву у којој све савршено функционише. То је црква у којој дугогодишњи верници константно продубљују свој однос са Господом и раде на изградњи Његовог царства док истовремено Господ константно цркви придодаје нове људе који се крштавају и уче како да свакодневно живе са Христом. То је непрестани раст у квалитету и квантитету.

Снажна локална црква је црква која у основи има вође и чланове који живе у јединству духа и кроз љубав и помазање речи развијају Христову визију у свом окружењу. А Господ је тај који својом милошћу проширује границе нашег утицаја. Лично сам захвалан Господу за своју локалну заједницу и сваку добру ствар коју је усадила у мене. Захвалан сам Господу што увек помера границе нашег утицаја и на вођама који су у прошлости на изазове рекли: „Да, Господе!“ А пре две године дошао је ред и на нас, уследио је позив и ми смо радосно одговорили: „Да, Господе!“

Циљ је био јасан, покренути нови талас пробуђења у Новом Саду. Створити још једну снажну локалну цркву која ће на крају моћи да функционише без нас и која ће ширити царство Божје по целој Србији. Тако је група од 15-ак верника из Кулпина кренула у изазов који је Његовом милошћу био постављен пред нас. Изградити снажну апостолску цркву у Новом Саду, „Светионик“, за све оне који траже наду, одмор, мир и обнову. Нисмо знали шта ћемо тачно да радимо, нити како ће то изгледати, али одлучили смо да искорачимо у вери и верујемо да ако Исус мисли да смо спремни, онда смо спремни.

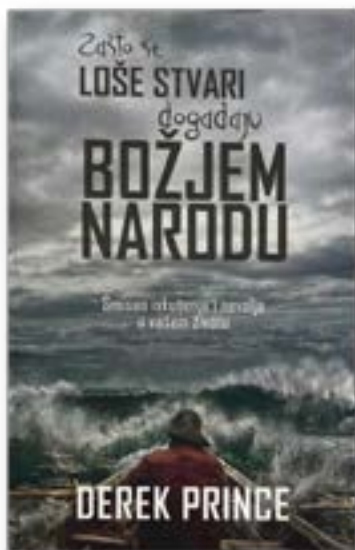
Тако је Хришћански центар „Светионик“ на адреси Сомборска Рампа 39, у Новом Саду, први пут отворио своја врата посетиоцима 31.10.2021. године. Од тада се трудимо да будемо заједница хришћана, у којој сваки појединац може да доживи Божју љубав, прихваћеност, опроштење, ослобођење, исцељење и духовни раст. Захвални смо Господу за сваку особу којој смо могли да служимо до сада. Без обзира да ли су то били људи коју су први пут крочили у протестантску заједницу или дугогодишњи хришћани из различитих градова и држава са којима нас је Господ спојио управо у „Светионику“. Захвални смо Исусу за свако чудо које смо видели, исцељења, ослобођења, мир који су људи пронашли у Христу и изнад свега за привилегију да смо могли видети људе како се кају од својих греха, крштавају у води у име господина Исуса Христа и како Исус испуњава људе Светим Духом. Захвални смо Господу што је Он отворио врата Казнено-поправног дома у Сомбору кроз „Светионик“, за врата Новосадске синагоге где смо могли са више од 600 људи да прослављамо Христа и проповедамо јеванђеље, врата заједнице верника у Пироту са којом можемо заједно да растемо у Христу. Захвални смо Господу за више десетина хиљада трактата који су подељени по Новом Саду и сваку особу која је чула јеванђеље на улицама Новог Сада.

Оно што смо научили за ове две године јесте да је Господ веран, да види сваку нашу жртву и обилно нас благосиља када ставимо Његово царство на прво место у свом животу. Оно што смо знали, али смо још једном доживели и видели јесте да је Исус живи Бог који и данас делује међу онима који га траже. Ово је порука за сваког човека који чита овај текст: Исус те воли и стало му је до твог живота! Хришћанство није само лепа прича, а Библија није само стара историјска књига. Ако не познајеш Христа лично и ниси га доживео на овај начин, и ти можеш доживети слободу од греха, депресије, самоубилачких мисли и сваке врсте порока. Твоје срце може бити исцељено и промењено, љубав и мир могу да замене страх и мржњу. Ако си хришћанин и заборавио си да је и твоја улога да шириш Христово царство у својој околини, ја те охрабрујем да устанеш и корачаш у вери.

Упознаћеш свога Бога на један нови начин и доживећеш више сведочанстава са Њим него што си мислио да је то могуће. Ако си из Новог Сада или околине и тражиш Бога, тражиш смисао свог живота или просто желиш промену у свом животу, придружи нам се сваке недеље од 18 часова на адреси Сомборска рампа 39. Увек си добродошао! Ако си хришћанин који тражи свој нови духовни дом или си просто у пролазу и желиш да нас посетиш знај да си увек добродошао! Новом Саду и целој Србији потребан је живи Бог, управо онај који је описан у Светом писму. Добра вест је што управо тај Бог јесте жив и спреман је да постане део свачијег живота!

Себастијан Червењи

ИЗ НАШЕ ПОНУДЕ ИЗДВАЈАМО

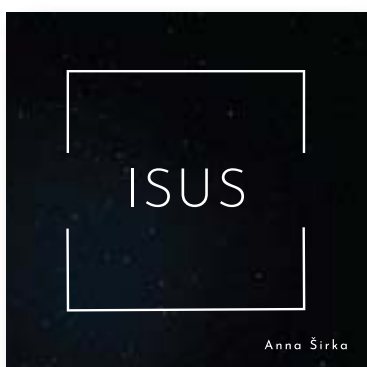

Дерек Принц

Зашто се лоше ствари догађају Божјем народу

Сазнај који је смисао искушења и невоља у твом животу. Зашто се лоше ствари дешавају Божјем народу? Још једна у низу релевантна и квалитетна књига Дерекa Принца.

цена: 500,00 дин

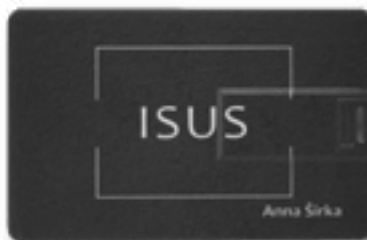
CD

Исус

Ана Ширка, вокал надалеко познат по квалитету, а још више по помазању кроз њено певање.

Сада можете уживати у савременим хришћанским хитовима преведеним на српски језик, које изводи управо Ана Ширка. Песме можете набавити на више начина: куповином CD-а, USB-а или QR кода преко којег можете скинути песме на свој лични уређај.

Ако се питате шта је то што нам је најпотребније у ово данашње време, одговор ћете пронаћи управо у називу овог музичког издања, кратко и јасно - ИСУС!

цена CD-а: 500,00 дин
цена USB-а: 1.000,00 дин
цена QR кода: 400,00 дин

ПРОМОТИВНА ПОНУДА: Уз сваки купљени CD „Исус“ добијате Свето писмо „Нови српски превод“

UDRUŽENJE ZA PROMOCIJU HRIŠĆANSKIH VREDNOSTI

manna

ПОРУЧИТЕ НА АДРЕСИ:

Удружење за промоцију хришћанских вредности „Мана“ (Manna)

Радничка 23, Кулпин 21472, Србија, Тел: +381 21 22 86 988

Е-мејл: casopis.manna@gmail.com, вебсајт: www.manna.org.rs